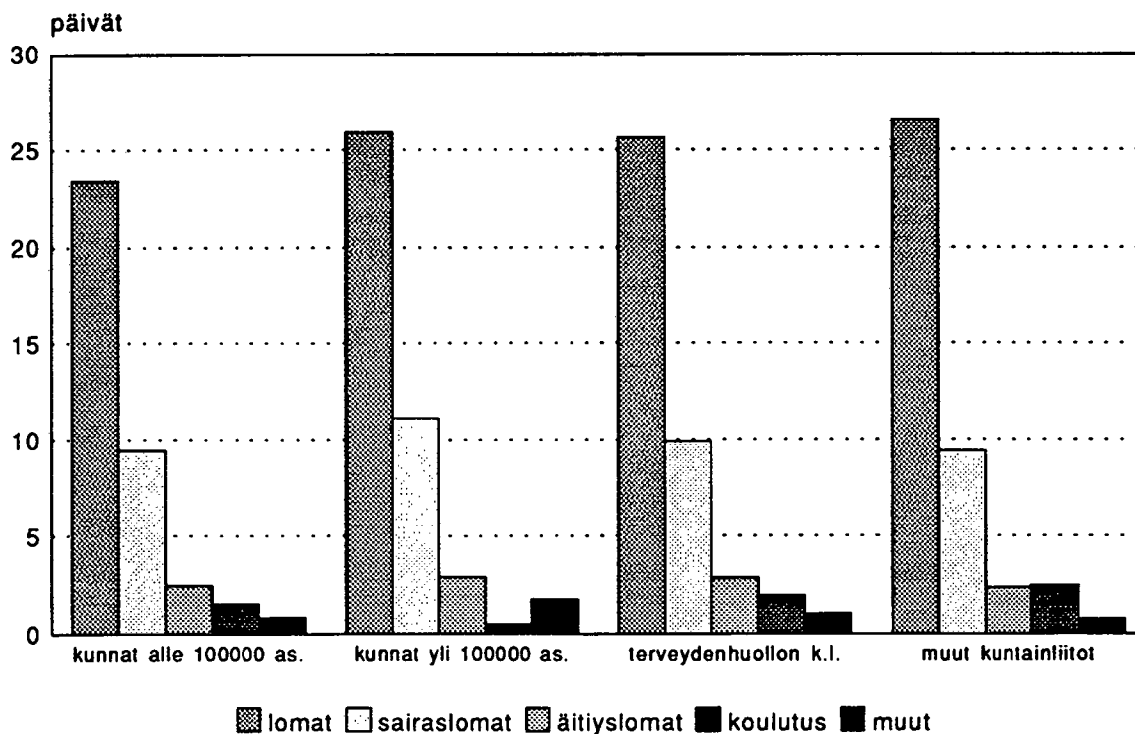

Hinta- ja palkkatiedote

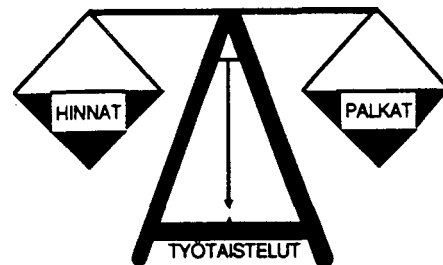
1992:6

29.12.1992

Muu kuin tehty työaika kuntien kuukausipalkkaisten palkalliset päivät

Hinta- ja palkkatiedote 1992:6

Kuntasektorin työpanos ja sen käyttö	3
Palkat	8
Palkansaajien kuukausikeskiansioita vuosina 1985-III/1992	8
Metsurin päiväansio 446,86 mk	9
Julkisen sektorin tuntipalkkaisista työntekijöistä puolet koulutettuja	10
Kolmannella neljänneksellä tänä vuonna 16 työtaistelua	12
Hinnat	14
Investointitavaroiden tukkuhinnat nousseet vuosittain keskimäärin 3-4 prosenttia	14
Asuntokauppa vilkastunut	15
Kuluttajahintaindeksi uudistuu	17
Indeksitaulukko	18
Hinnat ja palkat -yksikön julkaisut, syksy 1992	19

Hinta- ja palkkatiedote on Tilastokeskuksen uusi tilasto-julkaisu, joka ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Siihen kootaan ajankohtaista tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

Vuosikerta 150,- mk

Julkaisun tilaukset:

Puhelin (90) 1734 2011
Telefax (90) 1734 2474

Tämän vuoden aikaisempien numeroiden teemoina ovat olleet mm. :

- * Kansainvälinen hintavertailu
- * 80-luvun palkkojen reaalikasvusta pysähdystä kohti
- * Kuntasektorin työvoimakustannukset 1990
- * Devalvaation vaikutus tuonti- ja vientihintoihin
- * Kansainvälinen palkkavertailu

Kuntasektorin työpanos ja sen käyttö vuonna 1990

Kuntasektorin työpanoksen määrä ja käyttö ovat keskeisessä asemassa sopeutettaessa kuntien palvelutehtäviä supistuviin voimavaroihin. Tämä artikkeli sisältää laskelmia kuntasektorin palkatusta työpanoksesta, työajasta ja työajan käytöstä ennen talouskriisiä. Tiedot perustuvat kuntasektorin työvoimakustannustutkimukseen ja sitä täydentäviin lähteisiin.

Kuntasektorin henkilöstö on naisvaltaista ja työsuhteille oli ainakin korkeasuhdanteen vallitessa ominaista tilapäisen ja osa-aikaisen henkilökunnan huomattava osuus. Kuntasektorin palkkatilaston mukaan noin 18 prosenttia kuntien kuukausipalkkaisista oli sivutoimisia, osa-aikaisia tai sai palkkaa vain osalta tutkimuskuukautta. Tämä yhdessä henkilökunnan määrän kausivaihtelun kanssa vaikeuttaa työpanoksen määrän mittausta. Noin 15 prosenttia henkilökunnan palkatusta työajasta käytettiin muuhun kuin varsinaisten työtehtävien hoitamiseen.

Työajan pituus vaihtelee huomattavasti

Henkilöstön työaika määräytyy useiden työaikajärjestelmien mukaisesti. Vuosittainen teoreettinen työtuntien määrä voi vaihdella huomattavasti mm viikkotyöajasta ja kesätyöajasta riippuen. Kunnallisen työmarkkinalaitoksen mukaan yleisintä toimistotyöaika tekevillä säännöllinen työaika oli keskimäärin 35 t/vko, mikä kesätyöajan lyhennys ja arkipyhäkorvaukset huomioiden ottaen merkitsee 1741 tunnin teoreettista työpanosta vuodessa ilman poissaolopäiviä. Päivätyötä tekevillä säännöllinen viikkotyöaika oli vastaavasti 38,25 tuntia, mikä merkitsee ilman kesätyöaika merkitsee 1920:n tunnin teoreettista vuosityöaika.

Työpäivien todellista määrää voidaan laskennallisesti arvioida mm yhdistämällä maksettuja palkkoja, keskiansioita ja työajan käyttöä koskevia tietoja. Tehdyn ja ei-tehdyn työajan rajausta on laskelmissa määritetty työehtosopimusperustein. Opettajien työaikaan on siten laskettu myös lukuvouden ulkopuoliset arkipäivät, laskennallista loma-oikeutta lukuunotta.

Työpanos 144 miljoonaa työpäivää

Kuntasektorin henkilökunnan palkallinen työaika oli vuonna 1990 yli 144 miljoonaa työpäivää, eli noin 480 000 täyttä työvuotta. Kuukausipalkkaisen henkilökunnan osuus tästä oli yli 90 prosenttia. Kuntasektori keskittyy yhteiskunnan peruspalvelujen tuottamiseen. Terveystieteiden osuus työpanoksesta on kolmannes, sosiaalitoimen 27 ja sivistystoimen 25 prosenttia.

Noin 15 prosenttia henkilökunnan palkatusta työajasta käytettiin muuhun kuin varsinaisten työtehtävien hoitamiseen.

Tehdyt ja ei-tehdyt palkalliset työpäivät hallinnonaloittain, 1000 kpl (ml. lauantait)

	Kuukausipalkkaiset		Tuntipalkkaiset	
	Tehdyt	Ei tehdyt	Tehdyt	Ei tehdyt
Kunnat	82 110	14 630	9 420	1 290
Yleishallinto	3 120	550	20	0
Järjestystoimi	2 670	390	70	10
Terveydenhuolto	11 600	2 170	20	10
Sosiaalitoimi	28 420	5 060	1 320	40
Sivistystoimi	27 170	4 360	920	70
Kaavoitus	2 660	490	2 650	500
Kiinteistöt	2 110	370	990	160
Liike- ja palv.toiminta	4 070	760	2 760	400
Tuntematon	280	480	730	80
Kuntainliitot	30 250	5 850	740	140
Sairaanhoitopiirit, ym.	18 960	3 750	60	10
Kansanterveystyön kl.	6 370	1 160	90	10
Kunnallis- ja vanh. kodit	270	50	0	0
Kasvatus-, perheneuvolat	2 180	440	400	70
Ammatilliset oppilaitokset	1 960	330	50	0
Muut kuntainliitot	510	120	140	50
KOKO KUNTASEKTORI	112 360	20 470	10 160	1 430

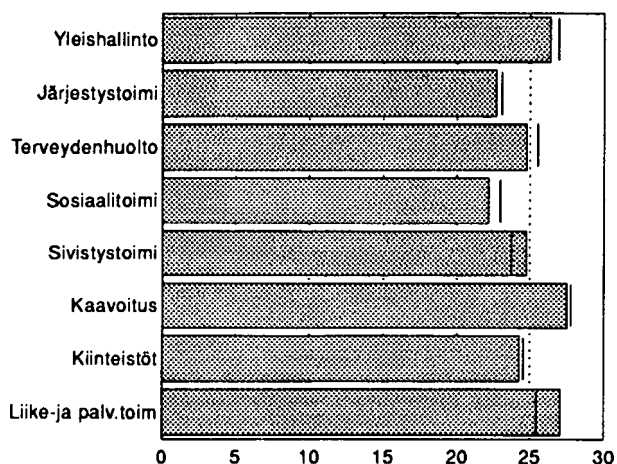
Ei - tehtyä työaika 38,5 päivää vuodessa

Keskimääräinen kuntasektorin palkansaaja toimi varsinaisissa tehtävissään runsaat 213 päivää. Loppuosaa eli 38,5 päivää käytettiin vuosilomiin, sairauslomiin jne. Määrä oli kuukausipalkkaisilla noin kolme päivää pitempi kuin tuntipalkkaisilla. Kuntainliitoissa ei-tehtyjä päiviä oli keskimäärin 41 eli lähes kolme päivää enemmän kuin kunnissa.

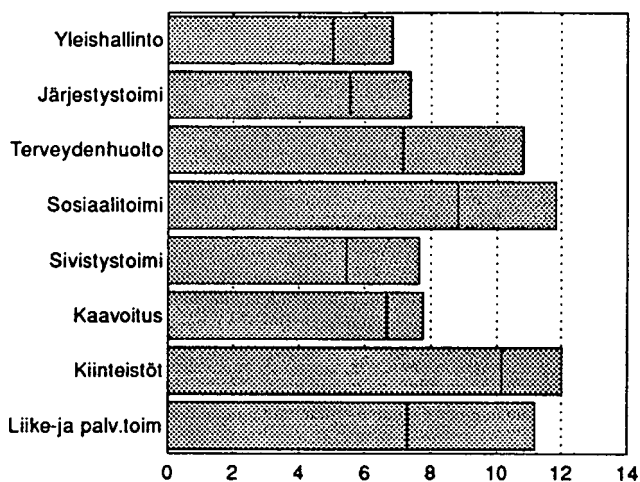
	Kuukausipalkkaiset		Tuntipalkkaiset	
	pv	% työajasta	pv	% työajasta
Lomat	24,2	9,6	21,3	8,4
Äitiysloma	2,1	0,8	0,5	0,2
Hoitovapaa	0,5	0,2	0,4	0,1
Sairasloma	9,7	3,9	11,4	4,0
VES-per.vapaa	0,1	0,0	0,1	0,1
Päivystysvapaa	0,1	0,0	0,0	0,0
Muu vapaa	0,3	0,1	0,2	0,1
Koulutus	1,5	0,6	1,3	0,5
Yhteistoiminta ym.	0,3	0,1	0,4	0,1
Ei-tehty työaika	38,8	15,4	35,5	14,1
Tehty työaika	213,2	84,6	216,5	85,9
Palkattu aika	252	100	252	100

Kuntien kuukausipalkkaisten palkalliset poissaolopäivät

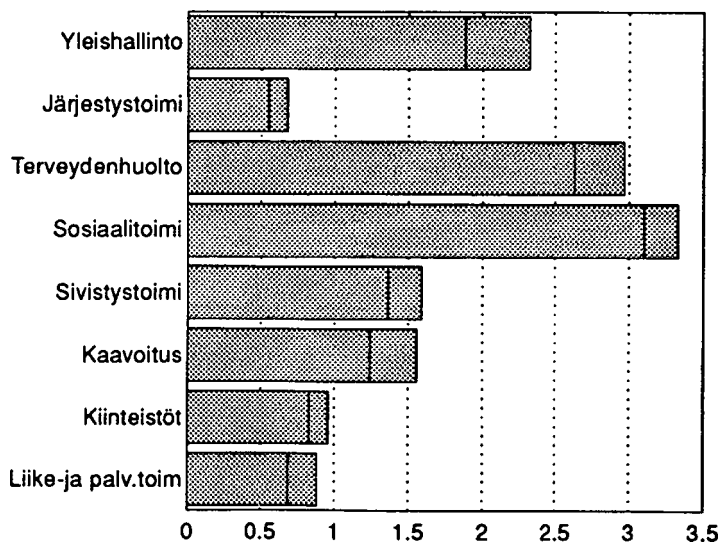
Vuosiloma

Sairasloma

Äitiysloma/hoitovapaa

Kuvioissa pylväisiin sijoitettu pystyviiva osoittaa palkkakustannusten perusteella lasketun poissaoloajan.

Pisimmät vuosilomat kaavoituksessa, lyhyimmät sosiaalitoimessa

Lomapäivien määrä työvuotta kohti oli kuukausipalkkaisilla keskimäärin 24. Määrä kattaa ainakin osin myös talvilomanpidennykset. Lomapäivien määrää vähentää sekä osa-aikaisen ja tilapäisen henkilökunnan huomattava osuus että rahana maksettavat lomakorvaukset. Rahana maksettujen lomakorvausten osuus loma-ajan palkkakustannuksista oli kuukausipalkkaisilla noin 7 prosenttia ja tuntipalkkaisilla peräti 22 prosenttia. Tämä laskee kuukausipalkkaisten osalta lomapäivien määrää noin kahdella ja tuntipalkkaisten osalta kuudella päivällä.

Lomapäivien määrän erot eri hallinnonaloilla heijastavat keskimääräisen virkaiän ja lomaoikeuksien eroja. Lomapäiviä oli eniten kaavoituksessa (27,5), vähiten sosiaalitoimessa, (22,2).

Henkilökunnan virkaikä ja todennäköisesti myös lomaoikeus ylittää sivistystoimessa keskitason. Lomapäivien määrä jää siellä kuitenkin melko pieneksi, koska lomaoikeus on laskennallista eikä sisällä talviloman pidennyspäiviä.

Lomapäivien osuus työpäivistä jää yleensä pienemmäksi kuin loma-ajan palkan osuus vastaava osuus. Tämä johtuu siitä, että keskimääräinen palkkataso ja kasvaa virkaiän ja lomaoikeuden kasvaessa. Kuntasektorin palkkatilaston mukaan täyden lomaoikeuden omaavien keskiansio on jopa kolmanneksen korkeampi kuin 30 päivän lomaoikeuden omaavilla.

Pohjois-Suomen sairasjaksot pitempiä kuin Etelä-Suomessa

Palkallisiin sairas- ja tapaturmapoissaoloihin kului vuodessa keskimäärin kymmenen työpäivää. Määrä vaihteli kunnan koosta riippuen. Kun yli 100 000 asukkaan kaupungeissa päiviä oli keskimäärin 11, niiden määrä jäi pienimmissä alle 3 000 asukkaan kunnissa alle kahdeksan.

Keskimääräisten poissaolojaksojen pituus kasvaa pääkaupunkiseudulta pohjoiseen. Kun pääkaupunkiseudulla ilmoitettu poissaolojakso oli palkallisena keskimäärin 5 päivää, oli vastaava pituus Pohjois-Suomessa 7,5 päivää. Sairaspäivien suuri lukumäärä suhteessa sairastapausten määrään viittaa siihen, että kaikkia lyhytaikaisia sairaslomia ei kirjata ja/tai siihen, että sairaslomalle jäämisen kynnys on Pohjois-Suomessa korkeampi.

Sairaspäivien määrä yhtä sairastapausta kohti kuntien kuukausipalkkaisilla

	Täysipalkkaisia päiviä	Osapalkkaisia päiviä	Palkattomia päiviä
Pääkaupunkiseutu	4,1	0,7	0,7
Etelä-Suomi	4,7	0,8	0,4
Väli-Suomi	5,4	1,0	0,5
Pohjois-Suomi	6,4	1,2	0,4
Kuntien kk-palkkaiset	4,9	0,9	

Sairaspäivien määrä on suurin kiinteistöjen hoidossa ja sosiaalitoimessa, missä määrä nousee vuodessa lähelle 12. Yleishallinnossa palkallisten sairaspäivien määrä on lähes puolet edellisestä. Kaikilla hallinnonaloilla palkkasumman perusteella arvioitu sairaspäivien määrä jää toteutuneita sairaspäiviä huomattavasti pienemmäksi.

Tämä johtuu osin pitempiaikaiseen sairauspoissaoloon liittyvistä osapalkkaisista sairaspäivistä. Huomattavan iso ero esimerkiksi terveydenhuollossa ja liike- ja palvelutoimessa on toedennäköisesti osin seurausta myös siitä, että sairauspoissaolot painottuvat pienipalkkaisempiin toimihenkilöryhmiin.

Lasten syntymä ja hoito aiheuttaa poissaoloja naisvaltaisilla hallinnonaloilla

Palkalliset äitiyslomat ja hoitovapaat keskittyvät naisvaltaisille aloille sosiaalitoimeen ja terveydenhuoltoon, missä niiden määrä nousee keskimäärin kolmeen työpäivään vuodessa. Alueellisesti poissaolopäiviä on jonkin verran enemmän suurissa kaupungeissa.

Nuorten äitien keskimääräistä alhaisempi ansiotaso näkyy siinä, että poissaolopäivistä koituu työnantajalle huomattavasti pienempi palkkakustannus kuin päivien määrän perusteella voisi ennakoida.

Valtiolla pitkät vuosilomat, kunnissa sairas- ja äitiyslomat

Valtion palveluksessa olevat käyttävät enemmän aikaa vuosilomiin ja koulutukseen kuin kuntasektorin henkilökunta. Kunnissa taas lapsen syntymään ja hoitoon sekä sairaslomiin kuluu enemmän työpäiviä.

Erojen taustalla on lähinnä kuntien ja valtion sukupuolijakautuman ja palvelussuhteiden erilaisuus. Tehdyn työajan osuus palkatusta työajasta oli kunnissa noin kolme prosenttia suurempi kuin valtiolla.

Lähteenä kuntasektorin työvoimakustannustutkimus

Tilastokeskus ja Kunnallinen työmarkkinalaitos toteuttivat yhteistyönä kuntasektorin työvoimakustannuksia koskevan tutkimuksen vuodelta 1990. Edellä esitetyt luvut perustuvat tämän selvityksen perusaineistoon, jota on kuukausi- ja tuntipalkkojen osalta täydennetty Tilastokeskuksen palkkatilaston ansiotiedoilla.

Poissaoloajat on määritetty seuraavasti:

Poissaolopäivien yhteismäärä perustuu ilmoittajien omiin hallinnonalakohtaisiin tietoihin. Puuttuvia tietoja on täydennetty vastaavien kuntayksiköiden keskiarvoilla tutkimusraportissa esitetyllä tavalla.

Tehtyjen työpäivien yhteismäärä on laskettu kunnittain ja hallinnonaloittain jakamalla tehdyn työajan palkkasumma kokonaispalkan määrällä.

Työ- ja poissaolopäivien keskimäärä on laskettu suhteuttamalla tarkasteltu päivien määrä palkattujen päivien määrään, kun työvuoden pituudeksi ilman lauantaita lasketaan 252 arkipäivää

PALKAT

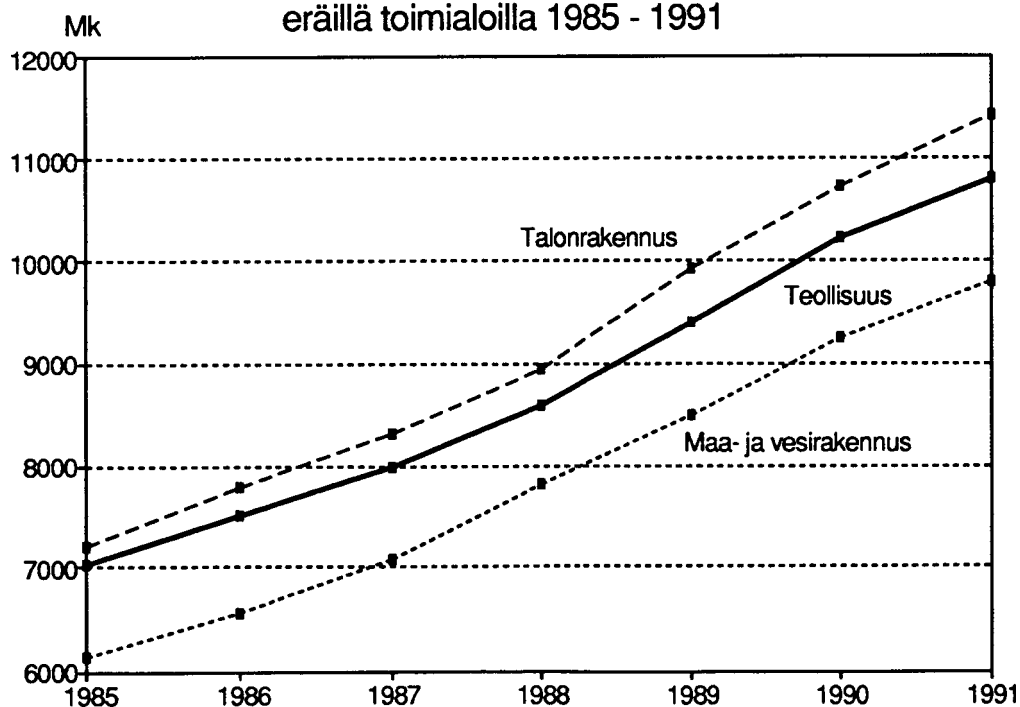
Palkansaajien kuukausikeskiansioita vuosina 1985 - III/1992*

Vuosi	1985	1990	1991	I/1992*	II/1992*	III/1992*
	mk/kk	mk/kk	mk/kk	mk/kk	mk/kk	mk/kk
Kaikki palkansaajat	5 787	8 631	9 196	9 376	9 384	9 387
miehet	6 381	9 534	10 114	10 327	10 303	10 304
naiset	5 071	7 613	8 197	8 388	8 412	8 421
Kuukausipalkkaiset/ toimihenkilöt	6 054	8 977	9 539	9 688	9 719	9 736
miehet	7 218	10 690	11 240	11 365	11 402	11 421
naiset	5 217	7 797	8 361	8 551	8 567	8 596
Tuntipalkkaiset/ työntekijät	5 271	7 831	8 283	8 403	8 388	8 351
miehet	5 533	8 184	8 613	8 731	8 694	8 668
naiset	4 383	6 446	6 941	7 070	7 132	7 083

* Ennakkotieto

Ansiotiedot perustuvat palkansaajien ansiotasoindeksiin 1985=100, joka mittaa säännöllisen tehdyn työajan ansioiden kehitystä. Tuntipalkat on muunnettu kuukausipalkoiksi kertomalla luvulla 170.

Toimihenkilöiden kuukausikeskiansioita
erällä toimialoilla 1985 - 1991

Metsurin päiväansio 446,86 mk

Puutavaran valmistuksessa oli vuoden 1992 kolmannella neljänneksellä 4 440 työntekijää, joiden päiväansio urakka-, palkkio- ja osaurakkatyössä oli 446,86 markkaa, johon sisältyy moottorisahan osuus.

Ansio laski edellisestä neljänneksestä 3,0 prosenttia mutta nousi edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta 6,4 prosenttia. Vastaava ansio ilman työvälineen osuutta oli 329,78 markkaa.

Puutavaran valmistuksessa vakinaisessa työsuhteessa olevien päiväansio urakka-, palkkio- ja osaurakkatyössä oli 452,07 markkaa moottorisahan osuus mukaanlukien. Vakinaisia työntekijöitä oli 3 689.

Metsänhoitotöissä päiväansio urakka- palkkio- ja osaurakkatyössä oli 331,73 markkaa. Päiväpalk

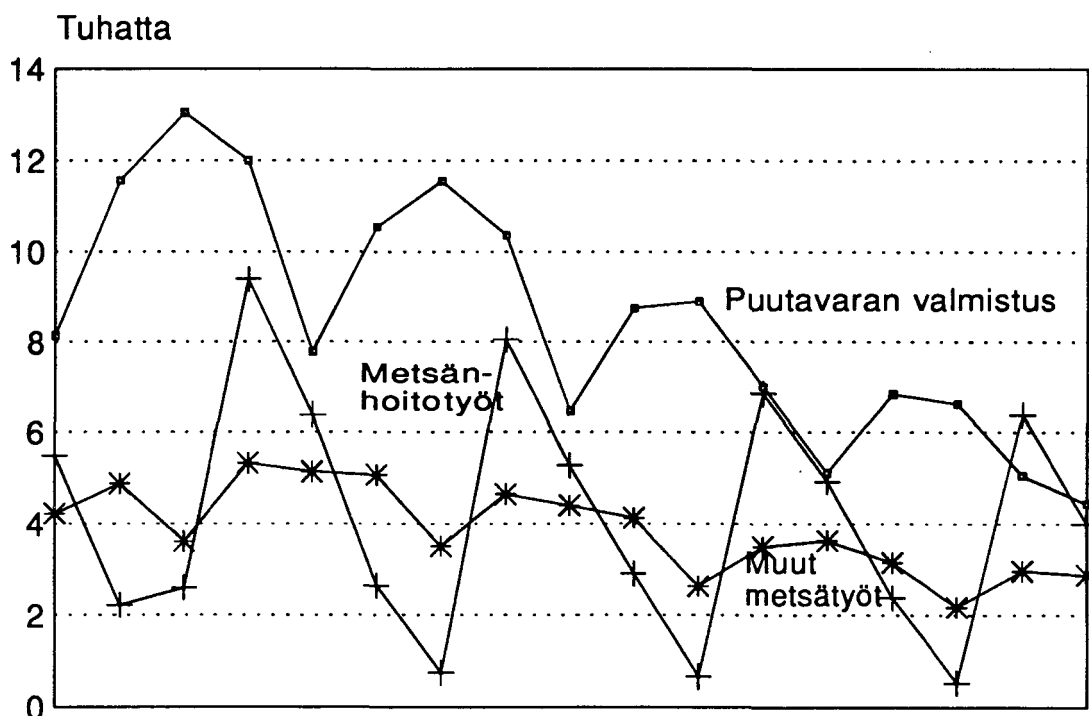
kaisessa työssä ansio oli 296,57 ja tuntipalkkaisuudessa työssä 41,24 markkaa.

Taimitarhatöissä työntekijöitä oli 1 265, joista naisia oli 860 ja miehiä 405. Päiväansio urakka-, palkkio- ja osaurakkatyössä oli 449,45 markkaa, naisilla 443,45 ja miehillä 495,26 markkaa. Taimitarhatyöntekijöistä noin kolmannes oli nuoria alle 24-vuotiaita.

Muissa metsätöissä päiväansio urakka-, palkkio- ja osaurakkatyössä oli 405,46 markkaa, työntekijöitä oli 2 891.

Kaikkiaan metsä- ja uittotyöntekijöitä oli vuoden 1992 kolmannella neljänneksellä 8 951. Lukumäärä on edelleen laskenut. Suurin vähennys on puutavaran valmistuksessa, jossa työntekijöiden määrä on vuoden 1988 heinä- syyskuun lukemista pudonnut lähes puolella vuoteen 1992.

Metsätyöntekijöiden lukumäärä Työlajeittain 1988/3-1992/3

Julkisen sektorin tuntipalkkaisista työntekijöistä puolet koulutettuja

Kuntasektorin tuntipalkkaisista työntekijöistä noin 46 %:lla ja vastaavasti valtiolla 58 %:lla löytyi perusasteen jälkeinen tutkinto Tilastokeskuksen tutkintorekisteristä. Pääosin nämä olivat alemman ja ylempään keskiasteen tutkintoja. Näitä ylempiä tutkintoja oli vain joitakin kymmeniä.

Yleisimpiä tutkintoja olivat metalli-, kone-, auto-, sähkö-, rakennus- ja puualan tutkinnot, maa- ja metsätalouden sekä erityisesti naisten osalta koti- ja laitostalouden alojen tutkinnot.

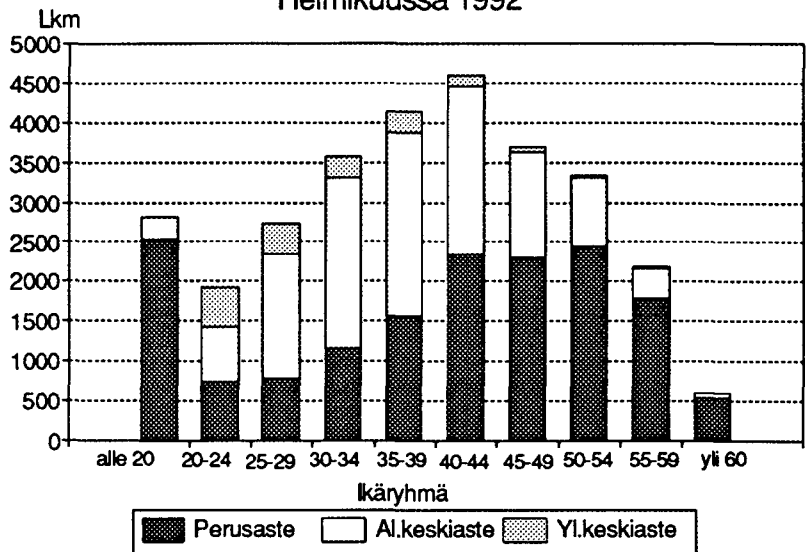
Naisia tuntipalkkaisista on noin 12 prosenttia.

Nuoremmilla ikäluokilla on selvästi enemmän perusasteen jälkeen suoritettuja tutkintoja kuin vanhemmilla ikäluokilla.

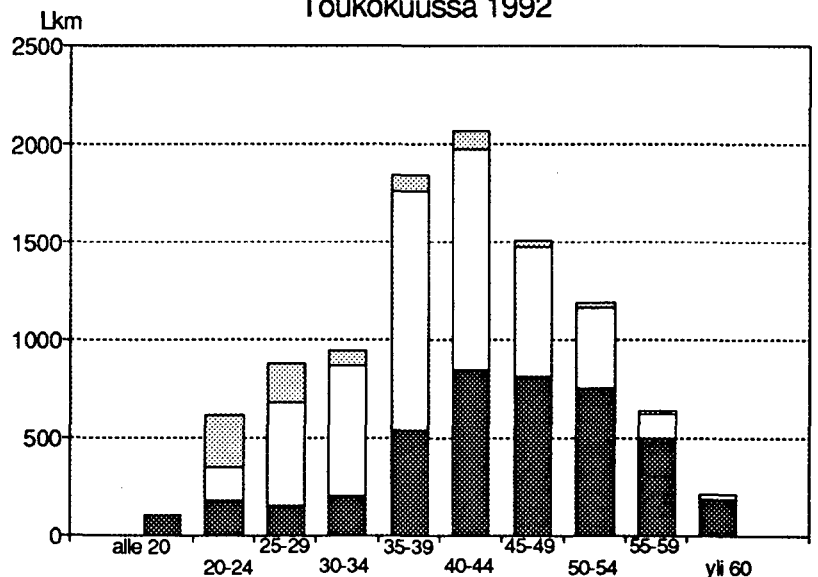
Tuntipalkkaisten työntekijöiden ansiot eivät nouse koulutusasteen myötä läheskään niin suoraviivaisesti kuin kuukausipalkkaisilla työntekijöillä ja toimihenkilöillä.

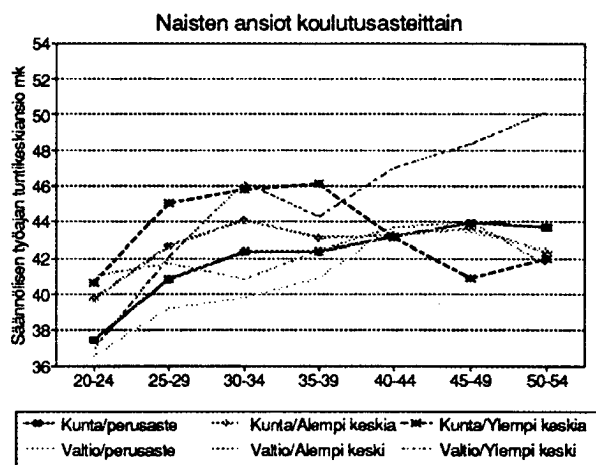
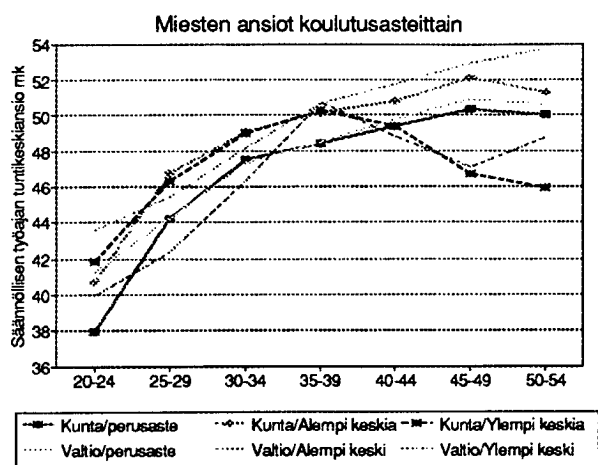
Koska tuntipalkkaisia työntekijöitä ja etenkin naisia on varsin vähän, on seuraavan sivun kuvioissa esitetty erikseen miesten ja naisten ansioketjitys koulutusasteittain vain 20-54 vuotiaiden osalta.

Kuntasektorin tuntipalkkaiset Helmikuussa 1992

Valtion tuntipalkkaiset Toukokuussa 1992

Tutkintotiedot yhdistettiin Tilastokeskuksen tutkintorekisteristä kuntasektorin tuntipalkkaisten rekisteriin helmikuulta 1992 ja valtion tuntipalkkaisten rekisteriin toukokuulta 1992.

Valtion tuntipalkkaisia työntekijöitä oli 10 017.

Kuntasektorin tuntipalkkaisten rekisterissä oli 29 681 palkkaryhmiin 1 - 4 kuulunutta työntekijää. Rekisterissä oli lisäksi noin 5 000 määrääikaista maatalouslomittajaa sekä 2 000 harjoittelijaa, suojatyöntekijää yms. joita ei kuitenkaan ole tässä käsitelty.

Kuntasektorin tuntipalkkaiset työntekijät vähentyneet

Kuntasektorin tuntipalkkaisia työntekijöitä oli vuoden 1992 elokuussa 29 772, eli noin 12 prosenttia vähemmän kuin elokuussa 1991.

Työntekijöistä naisia oli 14,5 prosenttia.

Säännöllisen työajan tuntikeskiansio oli miehillä 46,95 markkaa, jossa oli nousua edellisestä vuodesta 1,0 prosenttia ja naisilla 40,86 markkaa, nousua 1,7 prosenttia. Keskimäärin ansiot nousivat 1,1 prosenttia 46,10 markkaan tunnilta.

Kokonaistuntiansio, joka sisältää yli- ja sunnuntaityökorotukset, oli 46,73 markkaa, miehillä 47,64 ja naisilla 41,09 markkaa.

Ammatti	Tuntiansio mk	Vuosi-muutos %
Kirvesmies	50,99	-0,4
Puisto- ja puutarhatyönt.	35,30	-0,6
Sähköasentaja vanhempi	56,32	0,6
Putkiasentaja vanhempi	52,92	-0,4
Seka- ja aputyöntekijä	36,96	0,5
Siivous- ja puhdist. työnt.	40,68	1,7

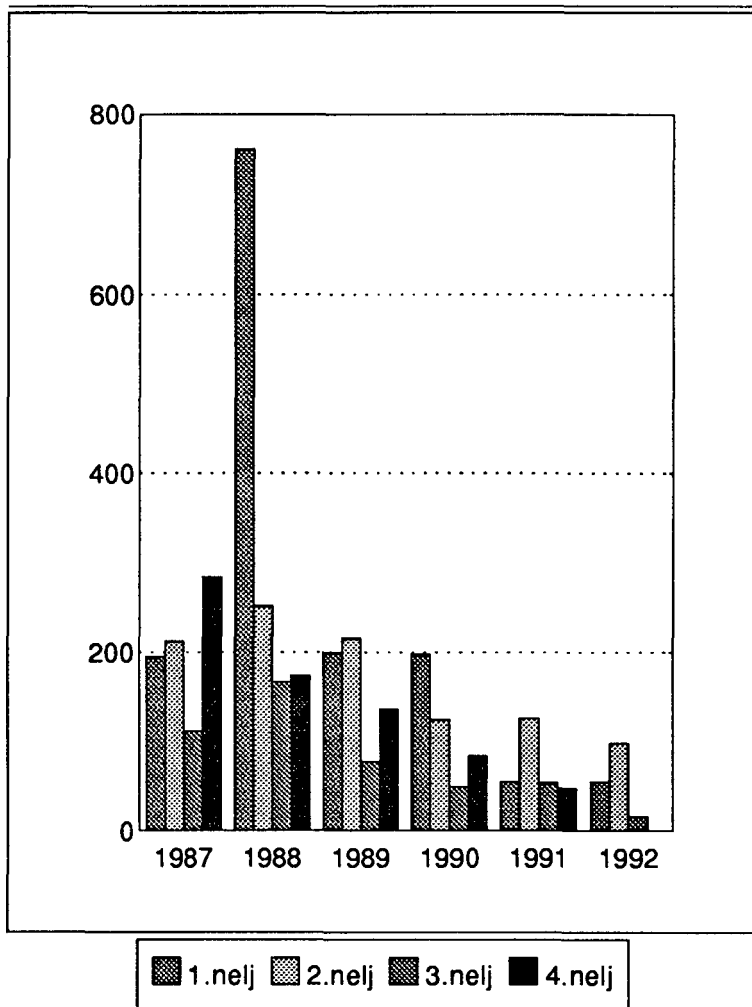
Kolmannella neljänneksellä tänä vuonna 16 työtaistelua

Tilastokeskuksen työtaistelutilaston laskemien alustavien tietojen mukaan käytiin maassamme tämän vuoden kolmannella neljänneksellä yhteensä 16 työtaistelua. Niihin osallistui kaikkiaan lähes 3 000 työntekijää ja menetettyjä työpäiviä kertyi 1 800. Verrattuna edellisen vuoden (1991) vastaavaan neljännekseen työtaistelujen määrä pieneni 38:lla työtaistelulla, osallistuneita työntekijöitä oli 11 700 vähemmän ja työtaistelupäivät vähenivät lähes 7 000 :lla työpäivällä. Tällä vuosineljänneksellä tilastoitu työtaistelujen määrä oli pienin sitten vuoden 1971, jolloin uudistettu tilastointimenetelmä otettiin käyttöön.

Vuoden 1992 kolmannella neljänneksellä oli eniten työtaisteluita teollisuudessa ja siellä tekstiilien valmistuksessa. Eniten osallistuneita työntekijöitä samoin kuin menetettyjä työtunteja oli laivojen ja veneiden valmistuksessa (telakoilla).

Alueellisesti eniten työtaisteluita käytiin Turun ja Porin läänissä, kaikkiaan viisi työtaistelua. Siellä oli myös eniten osallistuneita työntekijöitä ja menetettyjä työtunteja. Bruttopalkkoina kyseisellä neljänneksellä menetettiin lähes 756 000 markkaa.

Työtaistelut neljänneksittäin vuosina 1987-1992

1. Työtaistelut, niihin osallistuneet työntekijät sekä menetetyt työpäivät vuosina 1980 - 1991 ja ensimmäisellä, toisella sekä kolmannella neljänneksellä 1992

Vuosi	Työtaisteluja	Työntekijöitä			Menetettyjä työpäiviä	
		Lukumäärä	Työtaistelua kohden	Prosenttia työllisistä	Lukumäärä	Työtaisteluihin osallistuneita kohden
1980	2 238	413 140	185	18,8	1 605 600	3,9
1981	1 612	492 960	306	22,0	659 100	1,3
1982	1 240	167 500	135	7,0	207 600	1,2
1983	1 940	421 840	217	17,7	719 700	1,7
1984	1 710	562 480	329	23,3	1 526 900	2,7
1985	848	171 350	202	7,0	174 399	1,0
1986	1 225	602 730	492	24,8	2 787 600	4,6
1987	802	99 290	124	4,1	130 890	1,3
1988	1 353	244 070	180	10,0	179 820	0,7
1989	629	158 480	252	6,4	204 210	1,3
1990	455	244 760	538	9,9	935 150	3,8
1991	284	166 770	587	7,1	458 340	2,7
*1992						
I	55	8 490	154	0,4	7 330	0,9
II	39	70 480	1 807	3,2	33 220	0,5
III	16	2 960	185	0,1	1 800	0,6

* Ennakkotieto

**2. Työtaistelut, toimipaikat, työntekijät sekä menetetyt työtunnit ja palkat toimialoittain
3. neljännes 1992**

Toimiala ¹⁾	Työtaisteluita	Toimipaikkoja	Työntekijöitä	Menetettyjä työtunteja	Menetykset bruttopalkk. mk
Kaivos- ja kaivannaistoiminta					
Malmin kaivuu	1	1	45	360	35 000
Teollisuus	13	13	2 800	13 568	694 100
Tekstiilien valmistus	3	3	60	1 190	55 260
Puutavaran ja puutuotteiden valmistus	1	1	45	360	18 360
Massan, paperin ja paperituott. valm.	1	1	177	1 177	60 030
Kemikaalien valmistus	1	1	440	2 240	132 000
Metallien valmistus	2	2	122	84	3 250
Metallituotteiden valmistus	1	1	48	393	14 200
Koneiden ja laitteiden valmistus	2	2	248	1 212	64 000
Laivojen ja veneiden valmistus ja korjaus	2	2	1 660	6 912	347 000
Rakentaminen					
Rakennusasennus ja viimeistely	1		83	332	20 500
Kuljetus	1	1	27	125	6 200
Tieliikenne					
Yhteensä	16	16	2 955	14 385	755 800

1)Tässä luokituksessa on otettu huomioon vain päättyneet työtaistelut.

**3. Työtaistelut, toimipaikat, työntekijät sekä menetetyt työtunnit ja palkat lääneittäin
3. neljännes 1992**

Lääni	Työtaisteluita	Toimipaikkoja	Työntekijöitä	Menetettyjä työtunteja	Menetykset bruttopalkk. mk
Uudenmaan lääni	2	2	110	457	26 700
Turun ja Porin lääni	5	5	2 348	10 364	543 000
Hämeen lääni	3	3	60	1 190	55 260
Kymen lääni	2	2	222	1 537	78 390
Vaasan lääni	1	1	48	393	14 200
Oulun lääni	3	3	167	444	38 250
Yhteensä	16	16	2 955	14 385	755 800

Lisätietoja työtaisteluista antaa: Jorma Niskavaara, puh. (90) 1734 3235

Hinnat

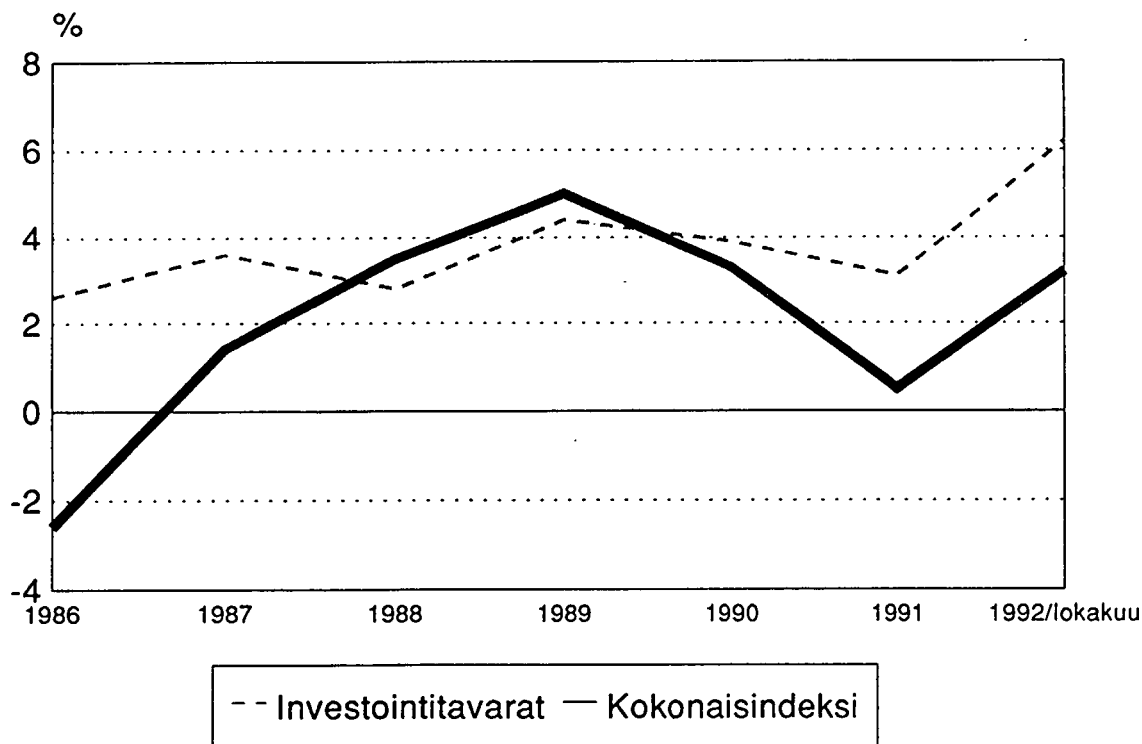
Investointitavaroiden tukkuhinnat nousseet vuosittain keskimäärin 3–4 prosenttia

Investointitavaroiden tukkuhinnat eli investointitavaroiden verolliset hankintahinnat nousivat vuodesta 1985 vuoteen 1991 vuosittain 2,6 prosentista 4,4 prosenttiin. Vastaavana aikana tukkuhinnat kokonaisuudessaan laskivat ensin vuodesta 1985 vuoteen 1986 2,6 prosenttia johtuen pääasiallisesti raakaöljyn ja öljytuotteiden hintojen voimakkaasta laskusta vuodenvaihteessa 1985 – 1986. Sen jälkeen tukkuhinnat kokonaisuudessaan ovat nousseet vuosittain 0,5 - 5,0 prosenttia.

Viime syksyn devalvaation ja tämän syksyn marcan kelluntapäätöksen jälkeen investointitavaroiden tukkuhinnat ovat nousseet 6,2 prosenttia. Sen sijaan tukkuhinnat kokonaisuudessaan ovat nousseet samana aikana 3,2 prosenttia.

Vuodesta 1985 vuoden 1992 lokakuuhun investointitavaroiden tukkuhinnat ovat kallistuneet 30,1 prosenttia, kun vastaavasti samana aikana tukkuhinnat kokonaisuudessaan ovat kallistuneet 14,9 prosenttia.

Investointitavaroiden tukkuhintojen ja kokonaistason tukkuhintojen vuosittaisen prosenttimuutokset edellisestä vuodesta

Investointitavarat -ryhmä muodostuu erilaisista koneista ja laitteista, sähköteknisistä tuotteista ja instrumenteista sekä kulkuneuvoista. Investointitavarat -ryhmän sisällä on myös selkeitä eroja, sillä koneiden ja laitteiden tukkuhinnat ovat

nousseet vuodesta 1985 vuoden 1992 lokakuuhun 44 prosenttia, sähkötekni-
stisten tuotteiden ja instrumenttien hinnat vastaavana aikana 12,4 prosenttia
sekä kulkuneuvojen hinnat 42,5 prosenttia.

Asuntokauppa vilkastunut

Vanhojen asunto-osakkeiden myynti näyttää pirstyneen kolmannella vuosineljänneksellä. Kauppojen vilkastuminen tapahtui pääasiassa pääkaupunkiseudun ulkopuolella. Välittäjien ennakkotietojen mukaan kauppa olisi syksyllä kasvanut edelleen ja nyt erityisesti pääkaupunkiseudulla. Kauppojen lisääntymisestä huolimatta kauppvoja tilastoitiin vähemmän, kuin ns. normaalivuosina 1983 - 1985.

Hintojen laskuvauhti nopeutui kolmannella neljänneksellä. Vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat laskivat 7,3 prosenttia koko maassa ja pääkaupunkiseudulla 6,1 prosenttia. Muun Suomen hintojen lasku oli 7,9 prosenttia. Helsingissä hinnat laskivat 6,5, Espoossa 3,6 ja Vantaalla 7,1 prosenttia kolmen kuukauden aikana.

Tampereella hinnat laskivat 10,6 prosenttia ja kauppvoja tilastoitiin yli 100 kpl enemmän kuin

edellisellä neljänneksellä. Turussa hintojen lasku oli 7,6, Kuopiossa 9,1 ja Oulussa 9,8 prosenttia. Vaasa oli tilastoiduista kaupungeista ainoa jossa hinnat nousivat, kuitenkin vain 0,5 prosenttia.

Koko maan keskihinta laski 5 200 markkaan neliöltä. Pääkaupunkiseudun keskihinta vanhoissa kerrostaloasunnoissa oli 6 300 mk/m² ja muualla maassa 4 400 mk/m². Kalleinta oli edelleen Helsingin keskustassa eli keskimäärin noin 8 000 mk/m². Suurimpien kaupunkien edullisimmat asunnot löytyvät Kouvolasta, Porista, Kotkasta ja Raumalta; alle 4 000 mk/m².

Tiedot ovat Tilastokeskuksen laatimasta kiinteistönvälittäjien aineistoon perustuvasta asuntojen hintatilastosta.

Lähde: Asuntojen hinnat 1992, 3. neljännes

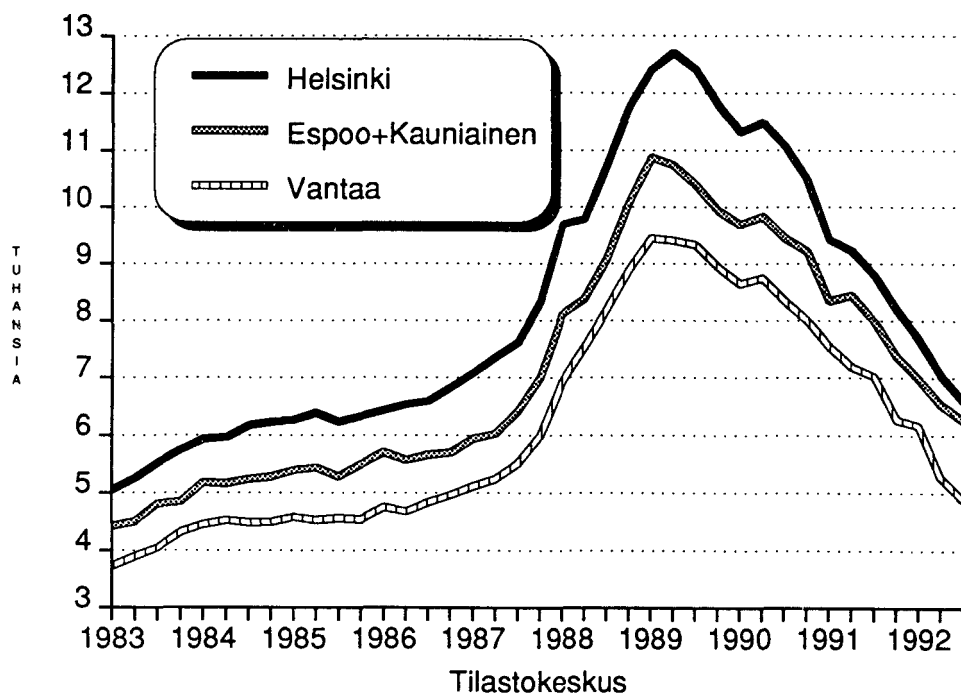
Vanhojen kerrostaloasuntojen keskimääräiset velattomat neliöhinnat ja indeksit (1983=100) eräissä kaupungeissa 3. nelj. 1992

Kaupunki	2/1992 mk/m ²	3/1992 mk/m ²	Nimell. indeksi 3/1992	muutos# edell. nelj. %	Reaali- indeksi 3/1992	muutos# edell. nelj. %	Kaupat tilas- tossa lkm
Koko maa	5 566	5 156	144.1	-7,3	93.3	-7,4	2 708
Pääkaupunkiseutu	6 744	6 332	126.1	-6,1	81.7	-6,2	915
Muu Suomi	4 850	4 443	155.8	-7,9	100.9	-7,9	1 793
Helsinki	7 047	6 601	124.0	-6,5	80.3	-6,5	667
Helsinki-1	8 334	7 990	129.3	-4,0	83.8	-4,1	154
Helsinki-2	7 875	7 501	123.5	-4,8	80.0	-4,9	204
Helsinki-3	6 703	6 163	119.0	-8,0	77.1	-8,1	190
Helsinki-4	5 914	5 468	129.7	-7,4	84.0	-7,4	119
Espoo+Kauniainen	6 537	6 266	138.9	-3,6	90.0	-3,7	121
Vantaa	5 277	4 895	124.5	-7,1	80.6	-7,1	127
Kehyskunnat*	4 908	4 410	134.9	-8,7	87.4	-8,7	123
Tampere	5 007	4 471	147.9	-10,6	95.8	-10,6	258
Turku	5 056	4 658	135.7	-7,6	87.9	-7,6	261
Pori	4 005	3 680	157.8	-8,4	102.2	-8,5	47
Lappeenranta	5 293	5 035	152.1	-4,9	98.5	-4,9	51
Kouvola	3 941	3 495	141.0	-11,0	91.3	-11,0	58
Lahti	4 624	4 281	146.9	-7,5	95.2	-7,6	131
Hämeenlinna	5 269	4 624	192.8	-9,0	124.9	-9,1	35
Kotka	4 091	3 940	162.2	-3,2	105.1	-3,2	57
Rauma	4 093	4 019	197.2	-0,8	127.7	-0,9	39
Kuopio	5 207	4 748	144.1	-9,1	93.4	-9,1	103
Jyväskylä	5 340	4 901	142.0	-8,4	92.0	-8,5	117
Vaasa	4 694	4 714	150.3	+0,5	97.4	+0,4	50
Mikkeli	4 313	4 249	152.2	-2,3	98.6	-2,4	36
Joensuu	5 515	5 362	162.2	-2,7	105.0	-2,7	40
Oulu	5 271	4 793	157.2	-9,8	101.8	-9,9	108
Rovaniemi	4 939	4 430	143.1	-8,1	92.7	-8,2	36

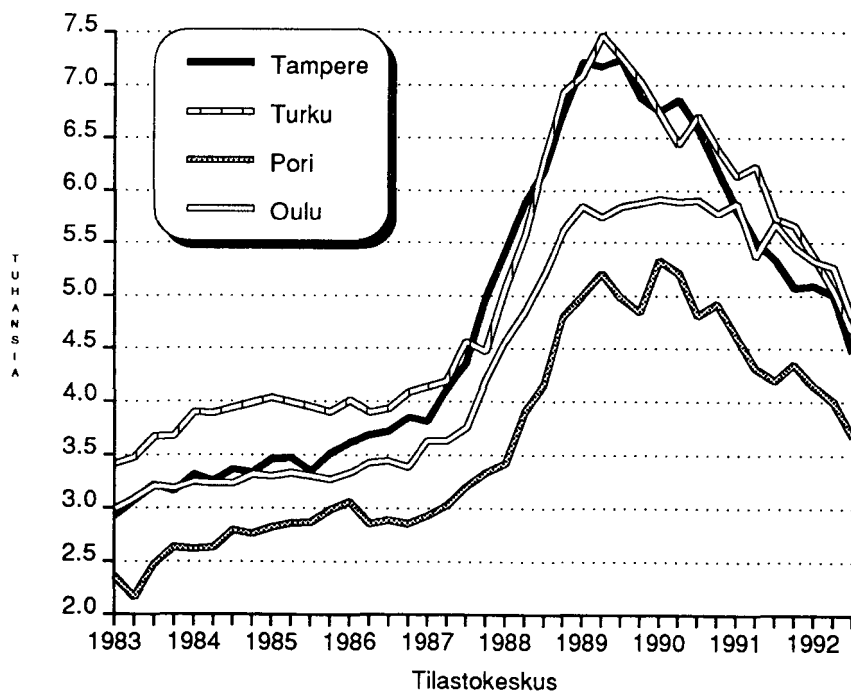
Muutosprosentti on laskettu huoneistotyyppin ja asuntokannan mukaan painotetuista indeksiluvuista

* Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Riihimäki, Sipoo, Tuusula ja Vihti

Kerrostaloasuntojen velattomat neliöhinnat pääkaupunkiseudulla (1000 mk/m²)

Kerrostaloasuntojen velattomat neliöhinnat eräissä kaupungeissa (1000 mk/m²)

Kuluttajahintaindeksi uudistuu

Tilastokeskus on uudistamassa kuluttajahindeksiä. Uusi indeksi perustuu vuoden 1990 kulutusrakenteelle ja se otetaan käyttöön ensi vuoden alusta. Uuden indeksin mukainen inflaatio julkaistaan ensimmäisen kerran 15.2.1993.

Kuluttajahintaindeksiä on uudistettava säännöllisin väliajoin, koska kotitalouksien kulustottumukset muuttuvat. Edellisen kerran kuluttajahintaindeksi uudistettiin vuonna 1988 vuoden 1985 kulutusrakenteen mukaisesti.

Merkittävä muutos uuden kuluttajahintaindeksin painoissa on ravinnon suhteellisen osuuden huomattava lasku sekä asumisen suhteellinen nousu. Kun eletään syvän laman aikoja voidaan epäillä, kuvastavatko uuden indeksin painot oikein kotitalouksien kulutusrakennetta.

Ravintomenojen suhteellista osuutta kulutuksesta voidaan pitää eräänlainena varallisuuden indikaattorina. Pienituloisilla ravintomenot vievät suhteessa suuremman osan tuloista kuin suurituloisilla. Vuoden 1990 työttömyysaste oli 3,4 prosenttia ja tällä hetkellä työttömiä on 15 prosenttia väestä. Tarkkaan ottaen ravinnon painon tulisi olla suurempi. Toisaalta ruuan hinnan laskiessa ravinnon suurempi paino vetäisi inflaatiota alaspäin enemmän. Tilastokeskus monien muiden maiden tilastovirastojen tavoin käyttää kiinteää painorakennetta, eli vuoden 1990 painorakenne tulee olemaan lähivuosien inflaation pohjalla. Tilastokeskus joutuu lähiaikoina pohtimaan kuluttajahintaindeksin uusimista nopeammin kuin viiden vuoden välein.

Asumisen suhteellinen osuus on kasvanut. Suhteessa eniten on noussut asuntolainojen korkomenot; ne olivat vuonna 1990 50 prosenttia suuremmat kuin vuonna 1985. Asuntojen hinnat otettiin mukaan kuluttajahintaindeksiin edellisessä uudistuksessa. Asuntojen kulumista mitataan poistotermillä, jota edustaa indeksissä juuri asuntojen hinnat. Kerrostaloasuntojen hinnat olivat korkeimmillaan vuosina 1988-1989. Asuntojen hinnat ovat toki tulleet alas vuoden 1990 tasosta, mutta tämä osa ei aiheuta suurta ongelmaa painoihin. Asumiskustannusten mittaamistapaan ei ole tulossa muutoksia uudessa indeksissä.

Myös liikenteen paino on kasvanut. Etenkin valmismatkojen paino kasvoi voimakkaasti vuodesta 1985 vuoteen 1990. Lama on aiheuttanut tähänkin muutoksen. Valmismatkojen kysynnän on arveltu pienentyneen kolmanneksella. Uudessa kuluttajahintaindeksissä otetaan ensimmäisen kerran huomioon myös käytettyjen autojen hinnat. Käytettyjen autojen osuus autoihin kulutetuista markoista on yli puolet. Käytettyjen autojen hinnathan romahtivat pari vuotta sitten. Käytettyjen autojen hinnat ovat siten hyvin alhaisella tasolla. Uuden ja käytetyn auton hintasuhde on hyvin lähellä Yhdysvaltain tilannetta. Talouden tilan kohennuttua on mahdollisesti odotettavissa, että käytettyjen autojen hinnat nousevat nopeammin, koska lähtötaso on matalammalla.

Uudessa indeksissä tulee olemaan mukana myös vuoden alusta voimaantuleva terveyskeskusmaksu.

Kuluttajahintaindeksin painoja

Ryhmä	1990=100	1985=100	1981=100	1977=100
Ravinto	15,5	18,8	21,2	21,6
Juomat ja tupakka	7,2	7,0	6,6	7,1
Vaatetus ja jalkineet	6,0	6,4	6,3	7,2
Asuminen	19,8	18,4	20,8	19,8
Kotitalouskalusto	6,1	6,9	5,6	6,1
Terveydenhoito	3,3	2,9	1,9	1,9
Liikenne	18,2	17,2	16,1	17,8
Vapaa-aika	10,1	9,7	9,2	9,0
Muut	13,8	12,8	12,3	9,5

Indeksitaulukko

	III/92	vuosimuutos%
ANSIOTASOINDEKSI 1985=100*	160,6	1,3
Tuntipalkkaiset	160,4	1,7
Kuukausipalkkaiset	160,6	1,1
Teollisuus	159,4	1,9
Työntekijät	161,6	2,3
Toimihenkilöt	155,5	1,2
Talonrakennustyöntekijät	153,8	-1,3
Tukku- ja vähittäiskauppa	165,5	0,8
Kuljetus	165,0	1,6
Rahoitus	168,9	1,8
Kunta	158,9	1,5
Tuntipalkkaiset	161,2	4,7
Kuukausipalkkaiset	158,7	1,2
Valtio	161,4	1,2
Kuukausipalkkaiset	161,4	1,1
Yksityinen sektori	160,8	1,2
Tuntipalkkaiset	160,3	1,5
Kuukausipalkkaiset	161,2	1,9
REAALIANSIOINDEKSI 1975=100	128,7	-1,2
ASUNTOJEN HINTAINDEKSI 1983=100	146,1	-19,0
Pääkaupunkiseutu	127,0	-25,0
Muu Suomi	157,2	-15,8
JULKISTEN MENOJEN HINTAINDEKSI 1985=100*		
Valtiontalous	140,2	1,5
Kunnallistalous	146,3	1,0
	MARRASKUU 1992	vuosimuutos%
KULUTTAJAHINTAINDEKSI 1985=100	137,1	2,8
Ravinto	118,1	-1,0
Asuminen, lämpö ja valo	132,7	-1,5
Liikenne	135,8	6,4
ELINKUSTANNUSINDEKSI 1951:10=100	1344	2,8
RAKENNUSKUSTANNUSINDEKSI 1990=100	100,0	-2,2
Työpanokset	103,5	-6,4
Tarvikepanokset	97,0	0,6
TUKKUHINTAINDEKSI 1985=100	115,3	3,5
Kotimaiset tavarat	115,9	1,3
Tuontitavarat	113,7	9,2
VIENTIHINTAINDEKSI 1985=100	115,1	8,4
TUONTIHINTAINDEKSI 1985=100	105,6	9,7
TEOLLISUUDEN TUOTTAJAHINTAINDEKSI 1985=100	114,1	3,6
KOTIMARKKINOIDEN PERUSHINTAINDEKSI 1985=100	113,4	2,0
KUORMA-AUTOLIIKENTEEEN KUSTANNUSINDEKSI 1990=100	108,7	2,5
LINJA-AUTOLIIKENTEEEN KUSTANNUSINDEKSI 1990=100	109,6	3,1

* Ennakko

Hinnat ja palkat -yksikön julkaisut syksy 1992

Palkat: Maa- ja metsätyöntekijöiden palkat 2. neljännes 1992
Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden palkat 2. neljännes 1992
Liikenteen työntekijöiden palkat 2. neljännes 1992
Julkisen sektorin tuntipalkat 2. neljännes 1992
Hinta- ja palkkatiedote 1992:5
Palkansaajien ansiotasoindeksi 3. neljännes 1992

Hinnat: Kuluttaja- ja tuottajahintaindeksit kuukausittain
Asuntojen hinnat 3. neljännes 1992
Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi 3. neljännes 1992
Kuluttajahintatilasto 3. neljännes 1992
Asuntoyhteisöjen tilinpäätöstilasto 1991

Aikaisemmin tämän vuoden aikana ilmestynyt mm.

Asuntojen hinnat 1991
Valtion kuukausipalkat 1991
Kuntasektorin kuukausipalkat 1991
Kunnallinen virkaluettelo 1991
Palvelualojen palkat 1991
Teollisuuden toimihenkilöiden palkat 1991
Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen palkat 1991
Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 1991

PL-PB 504
00101 Helsinki-Helsingfors

Hinta- ja palkkatiedote

1992:6

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Statistics Finland

Wages and salaries
1992:36

Tiedustelut - Förfrågningar
Palkkatilastot:
Seppo Kouvonon
Hintatilastot: Lasse Lakanen,
Jarmo Ranki
(90) 17341

Julkaisujen myynti:

Försäljning:

Hinta — Pris

Tilastokeskus
PL 504
00101 Helsinki
Puh. (90) 173 41

Statistikcentralen
PB 504
00101 Helsingfors
Tel. (90) 173 41

20 mk

ISSN 0784-8374
= Palkat
ISSN 0789-2462